

Šar planina, Makedonija

Prava vojvodjanska ekspedicija sastavljena od 53 planinara iz desetak planinarskih društava se u petak uputila ka Makedoniji u nameri da učestvuje na 30. jubilarnom usponu na najviši vrh Šar planine Titov vrh. Zaista lep primer dobre saradnje koji bi morao postati uobičajen naročito u ova krizna ekonomska vremena kada je jako teško sakupiti dovoljan broj učesnika samo u svom planinarskom društvu. Noćno putovanje sa usputnim pauzama, malo dremanja, mnogo veselih tema medju učesnicima, prelazak granice sa malo čekanja, susret u Tetovu sa Zvonkom, planinarom koji uvek rado dočekuje planinare iz Srbije, i koji nam je bio domaćin za vreme našeg boravka u Makedoniji, i eto nas u Starom Selu. Orni da krenemo ka vrhu Ljuboten na visinu od 2499 metara. Znali smo da put do vrha nije lagan, treba savladati preko 1600 metara visinske razlike na stazi koja nije duža od 10 km. Krećemo dosta oštrim tempom. Staza je u početku u stvari makadamski put, povremeno ga napuštamo i lepom planinarskom stazom kratimo put koji se u serpentinama penje, penje, penje. Po markacijama i informacijama koje smo pročitali na info tabli u Starom Selu do planinarskog doma treba oko 120 minuta. tako i bi. Bar za većinu nas koji smo posle dva sata uspona stigli do doma. Tek poneki zalogaj u ustima, poneko pivo naručeno od domara, kad stiže naredba da se kreće dalje. Nema se kud, vodič se mora poštovati. Pomalo nerado ipak se odlučujem da krenem. Od ranog jutra me muče grčevi u stomaku, teško mi pada uspon, nisam siguran da ću smoći dovoljno snage da se ispenjem do vrha, a baš sam imao želju. Korak po korak, nekako ide ali su grčevi konstantni. Navlače se i tamni oblaci. Prognoza koju smo imali je i bila takva da nas posle 14 časova očekuju pljuskovi sa mogućom grmljavinom. Počinje kiša, mada je tek 11 časova.

Ne obazirem se, kiša me nikada nije omela u namerama. Međutim stomak tera po svom. Zastajem svaki put kada su grčevi intenzivni. Na visini od oko 1950 metara razmišljam o odustajanju od daljeg uspona. Nailaze poslednji učesnici koji su se uputili ka vrhu. Oni najbrži su već verovatno blizu vrha. Kiša počinje jače da pada, nekoliko planinara se vraća sa uspona. Ja još par minuta sedim i razmišljam. Odlučujem da se i ja vratim do doma. Vrh će ostati za neki sledeći pokušaj.

Odmaram u domu zajedno sa desetak planinara iz naše grupe. Vreme se popravlja, ponovo se sunce pojavljuje. Neki sad žale što su odustali od uspona ali šta je tu je. Laganim koracima se vraćamo ka Starom Selu gde nas čeka autobus. Do 17 časova su svi sišli i krećemo ka Popovoj Šapki kako bi smo do 19 časova stigli na otvaranje akcije i dodelu zahvalnica. Smeštamo se u hotelu Slavija, za planinarske uslove više nego komforan smeštaj iako od obećanog bazena nije bilo ništa tj. bazen jeste tamo ali u njemu nema vode (da li je uopšte neko i poverovao u priču da će bazen biti spreman za korišćenje, pitanje je sad). Još malo protezanja nogu i san nailazi na oči i ne pitavši za neke druge želje. Čeka nas uspon na Titov vrh, treba se odmoriti i naspavati.

Nedeljno jutro, vreme kao naručeno. Neki su pošli još pre 6 na uspon. Zvanično akcija se otvara u 06.30. Kolona kreće ka vrhu. Sedim na terasi i pratim ih pogledom, ja sam već unapred imao drugi plan, na Titovom vrhu sam bio pre dve godine. Stazom koja od planinarskog doma Smreka kreće ka grebenu

planine i dalje preko nekoliko vrhova stiže do Titovog vrha prateći jednu grupu planinara polazim ka svom cilju Ceripašini (2531 m/nv). Staza je delimično markirana ali u uslovima dobre vidljivosti markacije nisu potrebne, na vrhu se jasno uočava antenski stub a i kolona planinara koja je nešto ranije krenula ka vrhu je bila odličan orijentir. Na žalost vremenski uslovi se na planini brzo menjaju u šta smo se uverili u nedelju. Čas sunce, čas oblaci koji su zaklanjali vidik i pretili kišom. Na vrhu kratak predah, doručak koji sam preskočio u hotelu zbog jučerašnjih tegoba sa stomakom.

Sledi povratak manje više istom stazom uz sitna odstupanja. Pri povratku smo se više kretali grebenom koristeći sunčane periode za uživanje u pogledu na masiv Šare. Vreme do povratka ostatka naše ekspedicije sa Titovog vrha smo iskoristili za obilazak okoline gde smo naišli na obeleženu stazu koja u početku vodi pored potoka sa brojnim vodopadima. Nekom narednom prilikom ćemo preći ovu stazu koja je po mapi dugačka 7 km u jednom pravcu sa neznatnom visinskom razlikom.

Posle silaska svih učesnika sa vrha sledio je povratak kućama. Svi zadovoljni i pomalo umorni nakon pauze u Predejanu smo utonuli u snove sanjajući neke nove akcije i neispenjane vrhove.

Tracklog za GPS ([Ceripašina](#)) i mapa sa visinskim profilom i

statističkim podacima :

Šar planina
nedelja 29. maj 2011.

Pl. dom Smreka - Cerješina (Artena) - pl. dom Smreka

Dužina staze 8.6 km
Visinska razlika 780 metara
vreme trajanja akcije 4:15 (vreme kretanja 2:32, vreme odmora 1:42)
Ispunjan vrh Cerješina 2531 m

